

Od 1. ledna 2010 vstupuje platnost Rozhodnutí Rady č. 6754/09- EME ze dne 23.11. 2009. Jako všechna jiná rozhodnutí je i toto pro Českou republiku závazné a automaticky se stává součástí našeho právního řádu. Čeho se uvedený předpis týká?

Celý název tohoto předpisu zní: Pokyny pro psaní hudebních kritik bez ohledu na žánr. Obsahem předpisu, který má 567 článků, není však jen pouhá proklamace, ale obsahuje i citelné sankce. Nelze proto nad tímto závažným a závazným kusem papíru jen tak mávnout rukou a myslet si jako vždy, že nám celá Evropská unie může..

Proti přijetí předpisu vystoupilo například Turecko, které však bylo upozorněno, že nelze vystoupit, když ještě není nastoupeno. Jako lvice zde bojovala naše eurokomisařka Jana B. a ještě více jako lev i eurokomisař Vladimír Ž. Vše však skončilo prohrou a předpis platí i s 90 přílohami, které však ještě nejsou všechny přeloženy do češtiny. Takže jediným úspěchem zůstává slivovice a olomoucké tvarůžky s tím, že o ohřátou svíčkovou se ještě bojuje.

Z obsáhlého obsahu předpisu vyjímáme jen několik článků, aby i čtenáři Folktime viděli, co se na nás valí:

Článek 7: Hudebním kritikem podle tohoto předpisu může být pouze občan jednoho ze států Evropské unie, který v době účinnosti předpisu dosáhl plné způsobilosti k právním úkonům podle právního řádu státu, jehož je občanem, složil odbornou zkoušku podle tohoto předpisu a složil předepsaný slib.

Článek 34: Odborná zkouška se skládá z části hudební a z části všeobecných znalostí. V části hudební musí kritik před zkušební komisí zazpívat libovolnou píseň s minimálně dvaceti slokami v kterémkoli jazyce států EU. Pokud píseň nebude v němčině, francouzštině nebo angličtině, hradí náklady překladu do jednoho z těchto jazyků zkoušený kandidát. V případě ztráty hlasu bude píseň nakreslena či předvedena ve znakové řeči. Papír, barvy či tlumočníka hradí zkoušený kandidát. V odborné zkoušce musí zkoušený kandidát vyjmenovat všechny eurokomisaře v abecedním pořádku, včetně údajů o jejich hmotnosti.

Článek 76: Odborná zkouška se koná před sedmdesátičlennou komisí složenou z jedné větší

poloviny (pozn. zde došlo patrně k chybě překladu: originál zní „most important“) z hudebníků, převážně hráčů na akordeon a druhá polovina bude složena z úředníků odboru činelů, bubnů a tamburín EU.

Článek 96: Zkoušku nelze opakovat.

Článek 99: Zkouška se koná v Bruselu nebo Štrasburku. Náklady na cestu tam a zpět, nocležné a stravné nese zkoušený kandidát.

Článek 123: Po úspěšném složení zkoušky obdrží zkoušený kandidát certifikát EME (European music expert), v překladu Evropský hudební machr.

Konečně článek 508 zní: Výkon činnosti hudebního kritika bez ohledu na žánr bez osvědčení EME bude sankcionována pokutou do 45 000 Euro.

A co na to Česká republika? Od 1. ledna 2010 je zřízen na Ministerstvu kultury odbor Evidence hudebních kritiků s oprávněním udělovat ve správním řízení zmíněnou pokutu s přepočtem na českou měnu. Odvolání proti rozhodnutí o uložení pokuty není přípustné, stejně jako přezkum rozhodnutí ústavním či jiným soudem.

Tak co na to Jan Tleskač, Michal Jupp Konečný, Karel Vidimský Cimbura a Pavel Rada? Podle posledních zpráv si jeden nejmenovaný kolega koupil sbírku kramářských písní a šetří na vlak do Bruselu.